

УДК 316.776:316.472.4]:[355.1-057.36-057.75:615.477.2]
DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2026.3.2/03>

Будняк К. М.

<https://orcid.org/0009-0000-1092-1979>

Запорізький національний університет

САМОРЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ ІЗ ПРОТЕЗАМИ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ТРАДИЦІЙНИМИ МЕДІА

Стаття присвячена дослідженню блогів ветеранів російсько-української війни із ампутаціями та протезами в Instagram. Хронологічні рамки складають від початку ведення блогу кожним окремим ветераном до 10 лютого 2026 року включно. Акцент в дослідженні робиться на контент, розміщений після отримання травми. Завдяки чому проаналізовано найбільш популярні формати та тематичні напрями дописів, які формують неупереджений образ військового із інвалідністю.

Методологія дослідження включає в себе дескриптивний (описовий) аналіз особистих сторінок в Instagram ветеранів російсько-української війни із ампутаціями та протезами, який систематизує та узагальнює загальні тенденції у веденні блогів. Науковий метод порівняння визначає спільні та відмінні риси у репрезентації військових із протезами в медіа та їх саморепрезентації завдяки блогінгу. Це дозволяє окреслити тренди, які є спільними для більшості блогів ветеранів із ампутаціями та протезами, а також лише їм притаманні особливості. Застосовано статистичний підрахунок для визначення кількості опублікованих дописів у блогах ветеранів російсько-української війни після поранення та ампутації.

В результаті дослідження п'яти блогів ветеранів російсько-української війни із ампутаціями та протезами продемонстровано, що вони виступають повноцінною альтернативою репрезентації військових із інвалідністю в традиційних медіа. Аргументовано що блогінг серед ветеранів російсько-української війни є не лише інструментом саморепрезентації, а й саморефлексії. А також часто виступає соціальною місією.

Наукова новизна полягає у спробі охарактеризувати явище блогінгу серед ветеранів російсько-української війни із протезами, яке з'явилося після повномасштабного вторгнення. Адже воно набуває все більшої популярності як серед самих комунікантів (блогерів) так і комунікатив (аудиторії). Визначено його особливості, тенденції та перспективи.

Практичне значення базується на можливості для ветеранів російсько-української війни із ампутаціями та протезами перейняти досвід ведення блогів у своїх побратимів із аналогічними травмами. Підхопити тренди та найбільш дієві прийоми для залучення аудиторії. Також традиційні медіа можуть запозичити із ветеранських блогів нетипові інформаційні приводи та медійні елементи для репрезентації військових із інвалідністю. Крім того, отримані результати можуть бути теоретично цінними для медіадослідників та науковців, які досліджують саморепрезентацію, цифрову ідентичність та контент про військовослужбовців із інвалідністю.

Ключові слова: блог, блогінг, допис, контент, Instagram, ветерани, ампутація, протез, репрезентація, саморепрезентація.

Постановка проблеми. З появою блогінгу як медійної особистості, так і пересічні громадяни отримали можливість висвітлювати своє життя, позицію, світогляд на загал. І при цьому самостійно формувати свій образ та імідж, не покладаючи цю функцію виключно на медіа.

У сучасному дискурсі ветерани та ветеранки російсько-української війни, які перенесли ампутацію, дедалі частіше відкрито розповідають про

свій досвід. Для цього вони активно задіюють Instagram. Оскільки у наш час соціальні мережі виступають не лише засобом комунікації, а й стають простором для публічної активності та саморепрезентації шляхом блогінгу.

Цей напрям почав формуватися в українському інформаційному просторі після повномасштабного вторгнення. Отже він є недостатньо вивченим та дослідженим медіазнавцями.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Науковиця І. В. Погребняк визначає блоги «...сполучною ланкою між HTML-сторінками та мережевою комунікацією, де провідне місце посідає машина як комунікатор». Також вона відносить їх до художньо-публіцистичного жанру та зазначає про «...потужний рівень суб'єктивізму» (Погребняк, 2020).

Медіадослідники А. В. Третяк та М. А. Гарбар характеризують блогінг як «...досить новий вид комунікації, в основі якого лежить діалог, спричинений монологом автора блогу на тему, що цікава як самому блогеру, так і його аудиторії». Також вони вважають його ефективним видом комунікації, адже він «...здебільшого здійснюється у формі гострої дискусії щодо запропонованої блогером теми, чому сприяє опозиційне протиставлення думки блогера і відгуків, коментарів (так званого фідбека) читачів» (Третяк, Грабар, 2021).

Науковиця Г. Т. Крижанівська вважає, що «...деяких блогерів можна порівняти з громадянськими журналістами – особами, які збирають, аналізують і публікують інформацію, не маючи належної професійної журналістської підготовки» (Крижанівська, 2022). Також вона слушно зауважує, що «...блогерство має значний вплив на сучасне суспільство» і «...модним стає виставляти напоказ все своє життя, а бажання стати популярним, заробляти великі гроші є двигуном блогерства і робить його ще більш масовим» (Крижанівська, 2022).

Тож аналіз публікацій українських медіадослідників у цій науковій царині свідчить про те, що сучасні блогери стають лідерами думок серед своєї аудиторії. Можуть формувати її настрої, переконання та світогляд. Саме тому висвітлення життя із протезами на власному прикладі є важливою соціальною місією, спрямованою формувати у оточуючих етичне та тактовне ставлення до людей із інвалідністю, зокрема ампутацією та протезами.

Німецький професор Б. Цірок зазначає, що Instagram, як платформа не втрачає своєї популярності у 2025 році. Але стає чимось більшим «...ніж просто публікувати гарні фотографії» і «...йдеться про глибше розуміння того, що та кому демонструє платформа». Також у його роботі зазначається про перехід від масового контенту до спільнот-орієнтованих моделей (Zierock, 2025).

Вважаємо цю тенденцію характерною і для українського блогінгу, який стає більш нішевим і орієнтованим на більш вузькі теми, серед яких і блоги про життя із протезом. Ветерани розповіда-

ють про свій досвід проживання трав та набуття нових навичок для повсякденного життя.

В дослідженні ампутацій нижче коліна 2025 року група американських авторів проаналізувала публікації груп підтримки на платформах Facebook та Instagram за період з 2014 року по 2024 року і виявила три напрями цих публікацій: відновлення після операцій; поради; відгуки про зниження якості життя, фантомні болі тощо (Anderson, Gaschen, Jain, Cushman, Hernandez, Mackay, 2025). Це демонструє як громадськість США реагує на виклики часу і є цінним досвідом також для українського суспільства, яке може його перейняти.

Прикметно, що дослідження Е. Натана та С. Вінклер щодо участі людей із ампутацією у групах підтримки показало, що наміри приєднатись до груп підтримки пов'язане із бажанням більше дізнатись про відновлення та адаптацію до нових умов життя. Як зазначають автори публікації, основною причиною приєднання до груп підтримки було «...бажання дізнатись про життя з ампутацією, за яким відбувалось налагодження контактів і набуття нових навичок» (Nathan, Winkler, 2019). Отримання нових навичок, проінформованість про технології протезування, бажання мати спільні інтереси з іншими учасниками – все це об'єднує людей із ампутаціями. В статті наводяться приклади досвіду створення таких коаліцій в історії, зокрема, Коаліція ампутуваних 1986 року.

Постановка завдання. Метою статті є визначення особливостей, тенденцій та перспектив саморепрезентації українських ветеранів із ампутаціями та протезами на особистих сторінках в Instagram.

Виклад основного матеріалу. Для досягнення поставленої мети ми окреслили наступне коло завдань: визначити тематику дописів та відео українських ветеранів із ампутаціями та протезами на їх особистих сторінках в Instagram; проаналізувати чим вона відрізняється від контенту у традиційних та інтернет-медіа (знайти спільні та відмінні риси); порівняти контент різних блогерів, аби визначити в них загальні тенденції та виокремити індивідуальні особливості.

Для реалізації цих завдань нами було застосовано комплекс методів, який включає: описовий аналіз, що дозволив охарактеризувати блоги ветеранів російсько-української війни із протезами в Instagram; науковий метод порівняння, завдяки якому вдалося з'ясувати спільні та відмінні риси між ними, а також була проаналізована і зіставлена

репрезентація військових із інвалідністю в традиційних медіа та їх саморепрезентація в соціальних мережах; статистичний підрахунок для визначення кількості опублікованих дописів у блогах ветеранів російсько-української війни після поранення та ампутації (адже деякі з них вели особисті сторінки в Instagram ще навіть до військової служби, тоді, коли вони ще не були блогами).

Сучасний український інформаційний простір характеризується значною кількістю блогерів-ветеранів, які висвітлюють досвід життя з ампутаціями та використання протезів. Серед них: Олександр Терен, Руслана Данілкина, Ваня Марчак, Міша Варварич, Рома Цимбалюк, Nazar.Restart, Олег Симороз, Piranha_knives (Nazar Bokii) та інші.

Популярність ветеранів у цифровому середовищі часто корелює з їхньою активністю у загальнонаціональних медіапроектах. Зокрема, високий рівень впізнаваності Олександра Терена зумовлений його участю в ролі головного героя у 13-му сезоні реаліті-шоу «Холостяк» (2024–2025). Станом на лютий 2026 року чисельність аудиторії його сторінки в мережі Instagram становить 174 тисячі підписників.

Аналогічна тенденція простежується у медійній активності Руслани Данілкиної, яка здобула широку популярність як переможниця талант-шоу «Танці з зірками» (2025). Кількість підписників її профілю в Instagram у цей же період сягнула 141 тисячі осіб.

На відміну від вищезгаданих осіб, чий медійний капітал сформувався переважно у розважальному сегменті, Олег Симороз був відомим публічним діячем ще до початку військової служби та отримання поранень. Його впізнаваність ґрунтується на активній громадській, політичній та правозахисній діяльності. Станом на лютий 2026 року кількість підписників його сторінки в Instagram становить 15,7 тисячі.

Для більш ґрунтового аналізу було обрано стратегію дослідження блогів військовослужбовців із протезуванням, які наразі мають менший ступінь медійної впізнаваності порівняно з загальнонаціональними лідерами думок. Такий підхід дозволяє проаналізувати специфіку комунікації ветеранів, чия аудиторія перебуває на етапі формування.

Об'єктами дослідження стали персональні профілі в соціальній мережі Instagram таких авторів: Ваня Марчак, Михайло Варварич, Роман Цимбалюк, Nazar.Restart та Назар Бокій (Piranha_knives).

Ваня Марчак. Станом на 10 лютого 2026 року персональний профіль користувача в соціальній

мережі Instagram налічував 1064 підписники та 244 публікації. Найбільш ранній допис зафіксовано 2 травня 2016 року; він має приватний характер і присвячений подіям особистого життя.

Перша публікація, що свідчить про перебування особи на військовій службі, датується 10 червня 2022 року. Згодом, 25 травня 2023 року, було оприлюднено першу світлину, яка візуалізує наслідки поранення: на ній Іван зображений у кріслі колісному після ампутації нижніх кінцівок. Зазначений контент є репостом публікації його дружини Анни, що також містить авторський текст із рефлексією щодо емоційного стану жінки, яка дізнається про поранення чоловіка [2].

З моменту отримання поранення у профілі Івана Марчака зафіксовано 169 публікацій. Характерною рисою цього кейсу є домінування зовнішнього контенту: більшість матеріалів складають дописи, у яких автора позначає його дружина, Анна. Безпосередньо від імені Івана було опубліковано лише 12 дописів, тоді як решта публікацій ініційована іншими особами чи організаціями.

Отже, у цьому випадку спостерігається не стільки саморепрезентація ветерана з протезуванням, скільки його репрезентація через проксі-суб'єкта (близьку особу). Для контексту: сторінка Анни налічує 1206 підписників та 451 публікацію, що свідчить про її вищу активність як цифрового ретранслятора їхньої спільної історії.

Варто зауважити, що подібний прийом децентралізації нарративу притаманний і традиційним та онлайн-медіа. Часто історія військовослужбовця з ампутацією висвітлюється через свідчення третіх осіб: членів родини, освітян, психологів чи медичного персоналу. Такі приклади, попри їхню порівняно малу кількість, формують специфічний сегмент українського медіадискурсу, де суб'єктність ветерана конструється через зовнішнє сприйняття.

Домінантною тематикою аналізованого блогу є сімейна підтримка та роль родини у процесі адаптації ветерана. Характерно, що навіть візуальні матеріали, які демонструють фізичну реабілітацію (зокрема заняття спортом), публікуються дружиною військовослужбовця та супроводжуються її авторськими коментарями. Значну частину візуального контенту становлять світлини з дітьми.

Публікації, створені безпосередньо Іваном, з'являються нерегулярно та мають переважно рефлексивний характер. Їхній зміст зосереджений на осмисленні досвіду життя з протезуванням. Центральним нарративом є теза про трансформацію фізичних обмежень у нові вектори розвитку:

«немає перешкод – є нові можливості» (зазначене твердження є програмним і винесене в опис профілю) [2].

Щодо формальних характеристик контенту, у блозі переважають статичні дописи (фотографії), тоді як формат коротких відео (Reels/відеодописи) використовується значно рідше.

Рома Цимбалюк. Розпочав ведення персонального блогу вже після отримання поранення та ампутації. Першу публікацію в мережі Instagram датовано 1 лютого 2024 року. Станом на лютий 2026 року чисельність аудиторії його профілю становить 19,2 тисячі підписників, тоді як загальна кількість опублікованих дописів за дворічний період є порівняно низькою і налічує 41 одиницю [3].

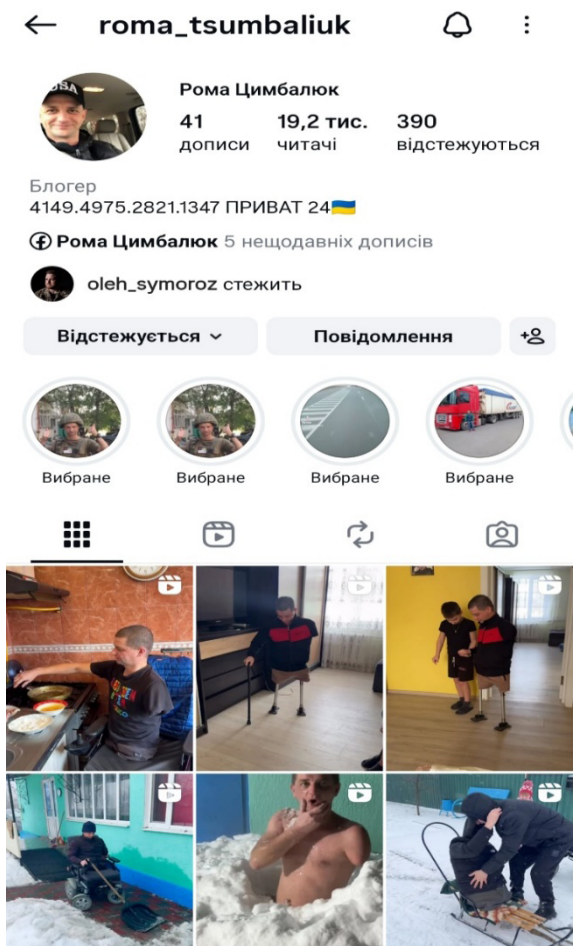

Рис. 1. Сторінка Роми Цимбалюка в Instagram

Візуальна стратегія блогу базується на переважному використанні відеоконтенту: статичні публікації (фотографії) представлені лише трьома дописами, тоді як основна активність зосереджена на коротких роликах. Тематичне спрямування контенту охоплює процеси реабілітації та особливості побутової життєдіяльності особи з інвалідністю.

Зокрема, автор демонструє адаптацію до повсякденних завдань: розчищення снігу, приготування їжі, догляд за садом, а також керування та обслуговування автомобіля [3].

Важливим аспектом аналізу є фізичний стан автора: Роман Цимбалюк має ампутацію обох нижніх кінцівок та однієї верхньої. Попри складність поранень, він транслює активний спосіб життя, що включає загартовування та зимові види відпочинку.

Окрему категорію становлять відеоматеріали, де ветеран зафіксований у кріслі колісному без використання протезів [3]. Цей кейс є репрезентативним прикладом сучасної тенденції в українському медіапросторі: ветерани російсько-української війни відкрито демонструють не лише результати протезування, а й безпосередньо культу (наслідки ампутації). Така публічність сприяє формуванню нової візуальної культури сприйняття травми та дестигматизації осіб із важкими пораненнями.

Зазначене явище є репрезентативним прикладом позитивної трансформації українського інформаційного простору. Попри це, фіксуються випадки соціокультурної неготовності окремих представників суспільства до сприйняття подібного контенту. Проблематика суспільної рецепції травматичного досвіду дедалі частіше артикулюється ветеранами як у традиційних медіа, так і в межах персональних комунікаційних каналів (блогів).

Міша Варварич. Персональний профіль в мережі Instagram було створено до повномасштабного вторгнення та отримання поранення (перша публікація датується 11 березня 2021 року). Трансформація контенту розпочалася 10 червня 2022 року, коли було оприлюднено допис із госпіталю з оголошенням про збір коштів на лікування. Відтоді ключовою тематикою блогу стали процеси реабілітації та адаптації до життя з протезуванням.

Станом на 10 лютого 2026 року загальна кількість публікацій на сторінці становить 222 одиниці, з яких 213 припадають на період після поранення. Аудиторія профілю налічує 23,4 тисячі підписників [1].

У структурі контенту домінує відеоформат, тоді як статичні фотографії використовуються значно рідше. Тематичне наповнення блогу можна класифікувати за трьома ключовими напрямками:

Фізична реабілітація та спорт. Висвітлення інтенсивних тренувань на протезах та загартову-

вання. Спортивна активність автора є продовженням його довоєнного способу життя, що демонструє незмінність особистісних характеристик після травми.

Побутова адаптація. Відеоматеріали демонструють виконання фізично важкої праці (заготівля дров, розчищення снігу тощо), що підкреслює збереження функціональних можливостей.

Міжособистісні стосунки. Значна частина контенту присвячена ролі дружини Ірини та аналізу важливості сімейної підтримки в процесі відновлення [1].

Центральним ідеологічним концептом (лейтмотивом) блогу є репрезентація сили духу та подолання складних життєвих обставин, що слугує мотиваційним чинником для аудиторії.

Piranha knives (Nazar Bokii). Станом на лютий 2026 року аудиторія профілю Назара Бокія (Piranha knives) у мережі Instagram налічує 82,9 тисячі підписників, а загальна кількість публікацій становить 386 одиниць [4].

Хронологію розвитку блогу можна поділити на три ключові етапи:

Довоєнний період (вересень 2019 – лютий 2022). Контент мав вузькоспеціалізований професійний характер і був присвячений виготовленню авторських ножів. У цей час переважав статичний візуальний формат (фотографії), а комунікація здійснювалася російською мовою.

Період військової служби (весна 2022 – квітень 2025). Із початком повномасштабного вторгнення тематика публікацій розширюється: професійний контент починає чергуватися з матеріалами про військову службу. Важливою соціолінгвістичною особливістю цього етапу став повний перехід автора на українську мову. Також зафіксовано збільшення частки відеоконтенту в загальній структурі профілю.

Поствідновлювальний період (після квітня 2025). 28 квітня 2025 року було оприлюднено першу публікацію з госпіталю, де автор повідомив про отримання множинних поранень та ампутацію обох передпліч. Протягом наступних десяти місяців (до лютого 2026 року) було опубліковано 102 дописи, присвячені досвіду реабілітації та життя із інвалідністю [4].

У поствідновлювальний період домінуючим форматом комунікації в блозі Назара Бокія стають короткі відеоролики. Характерною особливістю візуального контенту є демонстрація дій, що виконуються куксами (ампутованими частинами кінцівок) без використання протезів. Зокрема, автор демонструє навички поводження зі зброєю (зби-

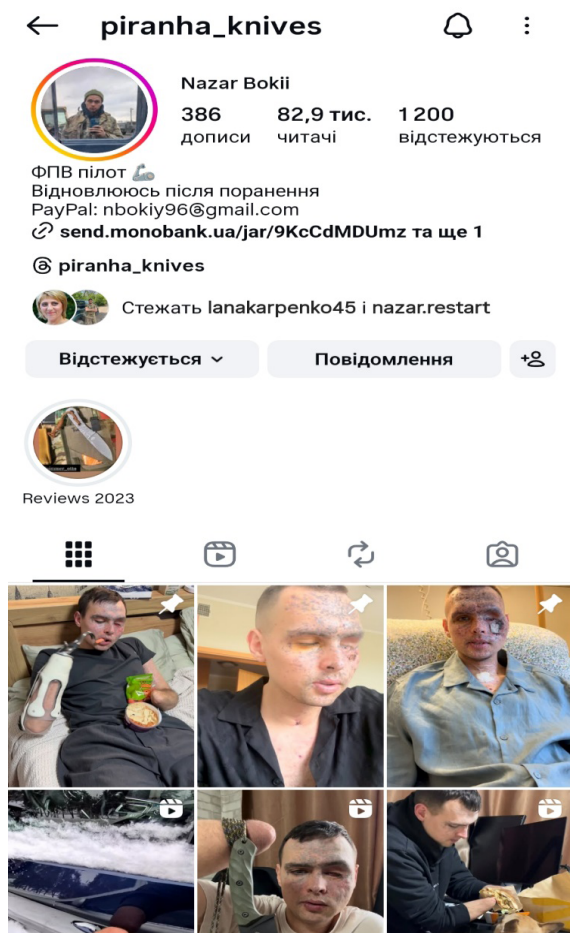

Рис. 2. Сторінка Nazar Bokii в Instagram

рання автомата), що слугує потужним інструментом візуальної дестигматизації та підкреслює збереження професійної ідентичності.

Центральною тематичною лінією блогу є комплексна реабілітація та адаптація до повсякденного життя. Проте ключовою диференційною ознакою (особливістю, що відрізняє цей кейс від інших) є високий рівень інтроспекції та психологічної рефлексії. Ветеран систематично артикулює свої роздуми щодо: власного психоемоційного стану та динаміки сприйняття нової тілесності; соціальної взаємодії, зокрема аналізу реакцій оточуючих на особу з видимими ознаками інвалідності; компаративного аналізу обмежень: маючи часткову втрату зору, автор проводить паралелі з досвідом людей, які втратили зір повністю, що свідчить про глибоку емпатію та пошук сенсів у межах власної травми [4].

Рефлексивні елементи наявні й у блогах інших ветеранів з ампутаціями, проте вони мають фрагментарний характер і зазвичай подані у формі підписів до візуального контенту. У таких публікаціях основний акцент зміщено на репрезентацію

активності: заняття спортом або виконання побутових завдань. На цьому тлі контент Назара Бокія вирізняється аналітичною глибиною та виразним саморефлексивним спрямуванням, що надає його блогу унікального змістового забарвлення.

Nazar.Restart (Назар Царик). Розпочав публічну активність у мережі Instagram після отримання поранення. Хронологія публікацій починається від 28 липня 2025 року: перший допис містить архівні родинні світлини з підписом «До війни...». А другий, оприлюднений того ж дня, візуалізує нинішній стан автора у кріслі колісному. Станом на лютий 2026 року цифрові показники профілю свідчать про високий рівень залученості: 68,6 тисячі підписників при загальній кількості у 160 публікацій [5].

Рис. 3. Сторінка Nazar.Restart в Instagram

У структурі контенту домінує відеоформат, а тематичне наповнення блогу характеризується поєднанням процесів реабілітації та кулінарної активності, що є центральною змістовною лінією.

Ключовою диференційною рисою медійного образу Назара є відмова від традиційно серйозної або трагічної подачі матеріалу. Комунікативна стратегія автора базується на трьох основних елементах:

Високий рівень самоіронії. Використання гумору та сарказму щодо власного стану та життєвих обставин, що слугує інструментом психологічної адаптації та дестигматизації травми.

Інтерактивна сімейна комунікація. Активне залучення дружини як «закадрового голосу». Її коментарі та жартівливі вказівки створюють ефект побутової безпосередності та підкреслюють роль партнерської підтримки через гумор.

Кулінарна творчість. Приготування страв подається як форма активного дозвілля та реабілітації, де фокус зміщено з фізичних обмежень на процес творення.

Нижче наведено репрезентативні приклади контенту, що ілюструють зазначені особливості.

Одним із них є відеоматеріал під назвою «Картопля в мундирах», розміщений у розділі «Закріплені публікації». Станом на лютий 2026 року цей допис отримав 121,1 тисячі вподобайок, що свідчить про високий рівень суспільного резонансу.

Сюжетна лінія відео побудована на інтерактивній взаємодії автора та його дружини, чий закадровий голос ініціює діалог. Початок відео фіксує процес одягання протезів нижніх кінцівок, що супроводжується іронічним питанням: «Що ти, знов крутиш свої ноги?». Відповідь блогера: «А що робити?». Та наступна пропозиція приготувати страву задають динамічний, неформальний тон усьому наративу.

Процес приготування їжі розгортається під музичний супровід із використанням українських фольклорних мотивів. Комунікативна стратегія відео базується на використанні комічних ситуацій, що дозволяє автору змістити акцент із травматичного досвіду на повсякденну активність, подану через призму оптимізму та самоіронії [5].

Іншим показовим прикладом є відеоматеріал, присвячений приготуванню сосисок у тісті, який отримав 21,3 тисячі вподобайок. Сюжетна лінія знову базується на ігровому протистоянні між автором та його дружиною, де протезування стає об'єктом гумористичної рефлексії [5].

Цей кейс ілюструє використання гумору як копінг-механізму (механізму подолання). Замість героїзації чи віктимізації поранення, автор обирає стратегію «побутової нормалізації», де протез виступає не як трагічний символ, а як елемент повсякденного вжитку, що може бути залучений

до сімейних жартів. Такий підхід сприяє швидшій інтеграції ветерана в суспільство, оскільки знімає напругу та незручність у комунікації навколо теми інвалідності.

Таким чином автор використовує протез не лише як засіб мобільності, а й як центральний об'єкт гумористичної рефлексії. Така стратегія саморепрезентації є винятковою для українського медіапростору: якщо більшість ветеранів обирають шлях героїзації, просвітництва або стриманого реалізму, то Nazar.Restart впроваджує модель радикальної іронізації травми. Це не лише формує впізнаваний медійний образ, а й створює специфічний інструмент дестигматизації, де гумор стає формою соціальної інтеграції та психологічного відновлення.

Аби порівняти спільні та відмінні риси у блогах ветеранів російсько-української війни із ампутаціями та протезами, основну інформацію було структуровано у вигляді таблиці.

Спільною характеристикою аналізованих блогів є висвітлення процесів реабілітації, фізичного відновлення та ресоціалізації ветеранів. Водночас виявлено специфічні тематичні доміанти, зокрема: роль родинної підтримки, філософську рефлексію, використання гумору як копінг-стратегії, а також акцент на спортивних досягненнях або адаптації до виконання побутових завдань (зокрема тих, що традиційно маркуються як «чоловіча робота»). Отже, тематична спрямованість блогу безпосередньо зумовлює його змістові та стилістичні особливості.

Питання інтеграції ветеранів із пораненнями також перебуває у фокусі уваги українських масмедіа. У зв'язку з цим заключним етапом дослідження є порівняльний аналіз медійного дискурсу та саморепрезентації військовослужбовців із протезуванням у соціальних мережах задля виявлення спільних і відмінних ознак у висвітленні цієї проблематики.

Ознаки, що є спільними як для традиційних та інтернет-медіа, так і для блогінгу:

- висвітлення особистої історії, стосунків, родини;
- заняття спортом (але в медіа це частіше в контексті реабілітації, участі у змаганнях та паралімпіад; в той час як у блогінгу подається крізь призму реабілітації як повсякденної рутини);
- репрезентація зі слів або від обличчя рідних, близьких (але як в традиційних медіа, так і в блогінгу зустрічається зрідка, є скоріше виключенням аніж поширеним форматом);
- розповіді про шлях служби, обставини отримання травми (є ключовою темою в медіа, в той час як у блогах самих ветеранів зустрічається зрідка, в поодиноких дописах).

Ознаки, що є характерними для блогінгу:

- фокусування на процесі приготування або споживання їжі;
- висвітлення повсякденних побутових моментів: розгортання снігу, прибирання тощо;
- гумор та жарти (в традиційних медіа може зустрічатися лише ситуативно, як незначний доповнюючий елемент, в той час як саме у блізі він може стати провідною особливістю).

Висновки. Аналіз Instagram-блогів ветеранів російсько-української війни, які мають досвід ампутації та протезування, свідчить про їхню трансформацію у вагому альтернативу традиційним медіа. Автори контенту (самостійно або за підтримки близьких) не лише документують власну життєдіяльність, а й активно демонструють процеси адаптації в динаміці. Це сприяє формуванню достовірного, медійно неупередженого образу військовослужбовця з інвалідністю. Часто такі блоги еволюціонують від особистої саморефлексії до масштабної соціальної місії, консолідуючи навколо себе спільноту однодумців. Розвиток таких платформ можна розглядати як практику розбудови активного громадянського суспільства.

Таблиця 1

Тематика та особливості блогів ветеранів російсько-української війни із протезом

Ім'я блогера	Переважаюча тематика у блогу	Найбільш поширений формат	Особливість
Іван Марчак	Підтримка родини.	Дописи з фото.	Життя чоловіка із протезом переважно репрезентує його дружина Анна.
Nazar Bokiі	Життя та відновлення після поранення.	Відео.	Глибокі та всебічні роздуми.
Nazar.Restart	Кулінарія.	Відео.	Багато гумору та самоіронії.
Рома Цимбалюк	Повсякденне життя із ампутацією	Відео.	Акцент на праці, виконанні побутової роботи.
Міша Варварич	Реабілітація, спорт.	Відео.	Демонструє силу духу та волі

Домінантним форматом у досліджуваному сегменті є відеоконтент. Тематичний спектр охоплює родинну підтримку, реабілітацію, заняття спортом, кулінарію, гумор, а також глибокі філософські роздуми. Важливо зауважити, що ветерани не обмежуються виключно питаннями відновлення, інтегруючи досвід протезування в ширший контекст повсякденного життя.

Перспективи подальших наукових розвідок у цьому напрямі є значними. Оскільки ця робота не охоплює весь масив ветеранських блогів, подальші дослідження можуть бути зосереджені на аналізі нових медійних кейсів. З огляду на динаміку розвитку цифрових комунікацій, прогнозується поява нових тематичних акцентів та форматів, що можуть суттєво відрізнитися від наявних практик саморепрезентації.

Список літератури:

1. Варварич, М. [@misha_17.11]. (н.д.). Instagram [Профіль у соцмережі]. URL: https://www.instagram.com/misha_17.11 (дата звернення: 10.02.2026).
2. Марчак, В. [@vaniamarchak]. (н.д.). Instagram [Профіль у соцмережі]. URL: <https://www.instagram.com/vaniamarchak> (дата звернення: 10.02.2026).
3. Цимбалюк, Р. [@roma_tsumbaliuk]. (н.д.). Instagram [Профіль у соцмережі]. URL: https://www.instagram.com/roma_tsumbaliuk (дата звернення: 10.02.2026).
4. Bokii, N. [@piranha_knives]. (н.д.). Instagram [Профіль у соцмережі]. URL: https://www.instagram.com/piranha_knives (дата звернення: 10.02.2026).
5. Restart, N. [@nazar.restart]. (н.д.). Instagram [Профіль у соцмережі]. URL: <https://www.instagram.com/nazar.restart> (дата звернення: 10.02.2026).
6. Крижанівська, Г. Т. (2022). Блог як жанр інтернет-комунікації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*, 53(1), 77–80.
7. Погребняк, І. В. (2020). Блогінг як форма сучасного мережевого художньо-публіцистичного жанру. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*, 31(70), 229–233.
8. Третяк, А. В. (2021). Блогінг як вид комунікації. У *Радіоелектроніка та молодь у XXI столітті: матеріали 25-го Міжнародного молодіжного форуму* (Т. 11, с. 19–20). ХНУРЕ.
9. Anderson, J., Gaschen, P., Jain, N., Cushman, C., Hernandez, E. J., & Mackay, B. J. (2025). Below-knee amputations: A qualitative social media analysis of perceived outcomes. *JAAOS Global Research & Reviews*, 9(3), Article e24.00198. <https://doi.org/10.5435/JAAOSGlobal-D-24-00198>
10. Nathan, E. P., & Winkler, S. L. (2019). Amputees' attitudes toward participation in amputee support groups and the role of virtual technology in supporting amputees: Survey study. *JMIR Rehabilitation and Assistive Technologies*, 6(2), Article e14887. <https://doi.org/10.2196/14887>
11. Zierock, B. (2025, May 20). *Social media in 2025 – Why this year marks a turning point*. SRH University. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.10738.41921>

Budnyak K. M. SELF-REPRESENTATION OF MILITARY SERVANTS WITH PROSTHESES AS AN ALTERNATIVE TO REPRESENTATION BY TRADITIONAL MEDIA

The article is devoted to the study of blogs of veterans of the Russian-Ukrainian war with amputees and prostheses on Instagram. The chronological framework is from the beginning of blogging by each individual veteran to February 10, 2026 inclusive. The emphasis in the study is on content posted after receiving an injury. Thanks to this, the most popular formats and thematic areas of posts that form an unbiased image of a disabled soldier were analyzed.

The research methodology includes a descriptive analysis of personal Instagram pages of veterans of the Russian-Ukrainian war with amputees and prostheses, which systematizes and summarizes general trends in blogging. The scientific method of comparison determines common and distinctive features in the representation of soldiers with prostheses in the media and their self-representation through blogging. This allows us to outline trends that are common to most blogs of veterans with amputees and prostheses, as well as features that are unique to them. Statistical counting was used to determine the number of published posts in blogs of veterans of the Russian-Ukrainian war after injury and amputation.

As a result of the study of five blogs of veterans of the Russian-Ukrainian war with amputations and prostheses, it was demonstrated that they act as a full-fledged alternative to the representation of military personnel with disabilities in traditional media. It is argued that blogging among veterans of the Russian-Ukrainian war is not only a tool of self-representation, but also self-reflection. And also often acts as a social mission.

The scientific novelty lies in the attempt to characterize the phenomenon of blogging among veterans of the Russian-Ukrainian war with prostheses, which appeared after the full-scale invasion. After all, it is

gaining more and more popularity both among the communicants themselves (bloggers) and the communicants (audience). Its features, trends and prospects are determined.

The practical significance is based on the opportunity for veterans of the Russian-Ukrainian war with amputations and prostheses to adopt the experience of blogging from their brothers with similar injuries. To pick up trends and the most effective techniques for attracting an audience. Also, traditional media can borrow from veteran blogs atypical informational pretexts and media elements for the representation of military personnel with disabilities. In addition, the results obtained may be theoretically valuable for media researchers and scholars who study self-representation, digital identity and content about military personnel with disabilities.

Keywords: *blog, blogging, post, content, Instagram, veterans, amputation, prosthesis, representation, self-representation.*

Дата першого надходження статті до видання: 13.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 01.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026